

V této bakalářské práci si autorka klade za cíl vytvořit obhajobu divadla jako relevantního tématu sociologie. Na základě předestřených problémů sociologie umění vyplývající primárně z nehomogenosti předmětu dochází k tomu, že každá umělecká forma vyžaduje zvláštní sociologickou disciplínu, tedy ji potřebuje i divadlo. Autorka se zmíní o problémech způsobujících stagnaci a marginalizaci sociologie divadla. Poukáže na dosavadní vývoj v metodologických přístupech, které umožnily (nejen) sociologii divadla analyzovat dramatický text a divadelní představení. Následně se pokusí zmapovat sociologické aspekty divadla. Protože sociální funkce divadla se uskutečňuje zejména v interakci mezi tvůrci–performery–diváky, věnuje autorka zásadní část práce jak problematice výkladu obsahu díla, tak přenosu sdělení k divákům. V souvislosti s tím, že divadelní představení je podobně jako jiné umělecké díla vyjádřeným sdělením určeným publiku, autorka v závěrečné kapitole uvažuje o sociogenezi dramatického díla a autonomii dramatikovy tvorby. Na základě tří sociologických konceptů (Michela Foucaulta, Karla Marxe, Pierra Bourdieu) vztahujících se k autonomii umělce a sociokulturní determinaci umělecké tvorby uvažuje nad relevancí divadelních her jako sociologických zdrojů informací. V závěru autorka shrnuje dosavadní zjištění o společenské podmíněnosti divadla a jeho sociologické relevantnosti.